

[Duetoft]

drage flygtningepolitikken og dermed begynde at skabe det forhold i dette land, at to svage grupper skal spilles ud mod hinanden? Eller ulandshjælpen for den sags skyld. Hvad er det for en underlig sammenblanding af tingene, der kun har et eneste formål, og det er at polarisere? Det er at sørge for, at den lille gule misundelse skal blomstre i Danmark igen. Det, man nu vil have, er, at folk rundt omkring i dette land skal sidde og sige: Ja, hvis de flygtninge nu ikke var her, eller hvis den ulandshjælp nu ikke var der, så fik vi det nok bedre.

Det er i den grad at føre politik på et niveau, der burde være Folketinget aldeles uværdigt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, det er en forstandig dagsorden, hr. Nyrup Rasmussen har foreslået, og den vil vi med glæde tilslutte os. Vi synes ikke, det var forstandigt af regeringen at komme med sit isolerede udspil med de to lovforslag nr. L 243 og L 244, idet man ikke så dem i sammenhæng med den store økonomiske plan, som man har bebudet i flere måneder.

Men det forstår jeg at regeringen nu har erkendt, og at regeringen er indstillet på at se tingene i en sammenhæng: »udarbejde forslag til en fremtidig regulering af alle overførselsindkomster i takt med årslønsudviklingen for de beskæftigede.«

Den sammenhæng er for os væsentlig, men samtidig må vi i arbejdet med den store økonomiske plan se på en række mekanismer, og dér er det utrolig vigtigt, at vi har en sådan uddannelses- og investeringspolitik, at flere kommer i arbejde, så vi ad den vej får formindsket overførselsudgifterne. Det er jo netop den konstruktive vej, at skaffe ledige i arbejde, så vi på den måde får brug for færre overførselsudgifter.

Hr. Nyrup Rasmussen nævnte, at det en overgang skulle have set ud, som om man ville bevare en stigning for pensionisterne, men ikke nødvendigvis for de arbejdsløse. Jeg ved ikke, hvad der fik hr. Nyrup Rasmussen til at sige det. Vi har i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side hele tiden sagt, at der måtte være tale om en ligelig behandling. Vi har ikke skilt den ene gruppe ud fra den anden.

Så må jeg sige om Fremskridtspartiets dagsorden, at den lugter af hetz. Den lugter af at score nogle billige point på en højst usympatisk

måde. Det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal bare sige til hr. Duetoft, at de, der bringer debatten ned på et uanstændigt niveau, er folk af hr. Duetofts kaliber, som er villige til at sælge deres gamle bedstemor og eventuelt også skære ned i hendes pension og så invitere fuldstændig fremmede mennesker til landet.

Det er, som om man i CD har den opfattelse, at pengene kan bruges flere gange. Vi har set, hvordan vi år efter år har stiftet gæld og gæld og atter gæld. De, der har bygget samfundet op, det er dem, der er folkepensionister i dag, og vi skylder først og fremmest de mennesker en anstændig behandling i stedet for at komme og invitere alle mulige fremmede hertil, som kun gør en eneste ting, nemlig bruger løs af de penge, som vi låner i udlandet. Det er det, der er tale om.

Hvem der er uanstændig i dette spørgsmål, jamen o.k., det lader vi vælgerne afgøre. Men jeg synes, der er temmelig meget, der tyder på, at vælgerne er mere enige med Fremskridtspartiet, end de er med hr. Duetoft i dette spørgsmål. Og hvis der skulle herske tvivl om det, kunne man jo f.eks. lade spørgsmålet gå ud til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hvis man taler til den gule misundelse eller til svinehunden i mennesker, rammer man nok en befolkningsgruppe, og det kan godt være, man ved et enkelt valg kan få deres stemmer, og det satser Fremskridtspartiet åbnbart ganske hårdt på.

Vi er ikke uenige i, at man er nødt til i et statsbudget at prioritere udgifterne. Men vi er uenige i, at man skal sætte den ene befolkningsgruppe over for den anden og skabe en hadstemning i det danske samfund. Og det er det, Fremskridtspartiet er i gang med ved simpelt hen at spille bold mellem de svage grupper og dermed bilde dem ind, at det er det, de andre får, der er skyld i, at de selv må lide afsavn. Det er det, Fremskridtspartiet lægger op til. Det er en polarisering, og det er en hadfornemmelse, som bliver skabt i et samfund, der ellers har væ-